

ნელი ფიტიშვილი

განკერძოებული განსაზღვრების ერთი სტილისტიკური ფუნქციისათვის

როგორც ცნობილია, უმეტესად განკერძოვდება საზღვრულის შემდეგ მდგარი, სხვა წევრებით გავრცობილი განსაზღვრება (მსაზღვრელი). მაგალითად:

... მწყემსი, გულში დაჭრილი, თეოზე წევს, სისხლი შალრევანივით ამოსდის და გულსაკლავად გმინავს (ფაფა).

ხალხი, წუთის წინად სულგანაბული, ეხლა მხიარულად ჰყაყანებდა და ლაზბანდარობდა კიდეც (ილა).

პოეზია, შერჩეული სიტყვის ხელოვნებით, ამშენებების სიყვარულს, ვნებას, ალამაზებს ქვეყანას (მ. გოგიძ.).

სპეციალურ ლიტერატურაში ძირითადად გარკვეულია განსაზღვრების განკერძოების ხელშემწყობი პირობები, ტიპები განკერძოებული განსაზღვრებისა და მისი სტილისტიკური ფუნქციები¹.

ჩვენი მსჯელობის საგანია ისეთი განკერძოებული განსაზღვრება, რომელიც ქვემდებარეს ან დამატებას ახლავს (ან მათ როლს კისრულობს). მნიშვნელობით კი შემასმენელს უკავშირდება და შემასმენლით გამოხატულ მოქმედებას ახალ იერს, ნიუანსს მატებს. გაირჩევა ორი ჯგუფი ამგვარი განკერძოებული განსაზღვრებისა:

1. განკერძოებული განსაზღვრება ახლავს ნაცვალსახელით გამოხატულ ქვემდებარეს (ან დამატებას)².

1 იხ. ა. შანიძე, ქართული ენის გრამტიკა, ნატ. II, სინტაქსი, VII—VIII კლ. სახელმძღვანელო; ლ. კვამიძე, თანამედროვე ქართული ენის სინტაქსი, თბ., 1966, გვ. 271—279; რ. შამელაშვილი, განკერძოებული სიტყვები და გამოთქმები ქართულში და მათი სწავლების მეთოდით, თბ., 1959; გ. შალამბერიძე, რ. გაბერიშვილი, ქართული ენის პრაქტიკული სტილისტიკა, თბ., 1974, გვ. 114—118 და სხვ.

2 ლ. კვამიძე განკერძოების ერთ-ერთ ხელშემწყობ პირობად აღნიშნავს შემდეგს: „... ნაცვალსახელებთან, როგორც წესი, ან შეიძლება სიტყვათა შეკავშირებაში შევიდეს განსაზღვრება, რის გამოც ეს უკანასკნელი განკერძოებულია“. ლ. კვამიძე, თანამედროვე ქართული ენის სინტაქსი, გვ. 270.

ა) მოსდევს მას:

... ლუარსაბმა კი, ნებირმა ლუარსაბმა, ხანდისხან განაზება იცოდა. ქვეშაგებით-დაინა ის გულგადალელი ღია ტახტზე გადაგორდებოდა ერთის ქვენით (ილია).

რამდენიმე ხანს ისე ჩრდილი, აგზნებულის თვალებით უყურებდა ციცა თავის სატრუქ ნუნსა და ის კი თავდალუნული, თვალებდაშვებული რა-ლაცა მორთოლვარე გაყუჩებით ცაცახებდა (ალ. ყაზბ.).

— მეც წამიყვანე, მეც, — ვამბობდი მე, მისკენ ხელებგაპყრობილი, ვცდილობდი თან გაყყოლოდი (ვაჟა).

ის კი, სიბნელეში საიმედოდ შეყურული, ერთა და იმავეს იმეორებდა (ო. ჭილ).

ბ) წინ უსწრებს⁴:

... პოლიტიკური მოსაზრებიდან გამოსული, იგი თვალისაჩინო თანხებს ხარგავდა ეკლესიებისა და მონასტრების მშენებლობაზე (მ. გოგიძ.).

... იმდროინდელი ბიზანტიურ-ბერძნებული ცივილიზაციის წილში აღზრდილი, ძველი ბერძნებული კლასიკური კულტურის ცოდნაში და აისატარებული იგი ცდილობდა ქართველებისათვის საბოლოოდ ჩამოეყალიბებია სამეცნიერო თეორეტიული ტერმინოლოგია (მ. გოგიძ.).

2. განკურძოებული განსაზღვრება განმარტოებულია, საზღვრული წევრი კი, რომელიც გამოტოვებულია, აღვილად იგულისხმება ზმნის პირისა თუ წინათ ნათქვამის მიხედვით.

ა) საზღვრული წევრი იგულისხმება ზმნის პირის მიხედვით:

გადაიწერე პირჯვარი, შეეწირე ღმერთს მაღლობა და წამოვედი შინ აბგარა აბგრით დატვირთული (ვაჟა).

აა, ახლაც თოვლში ვდგვართ, დილის არყით თდნავ შემთბარნი (გ. შატბ.).

... სულ ასე მიღის ჩემი ცხოვრება. დავდივარ ქალაქიდან ქალაქში, ვმერი, სახეგაბრწყინებული თავს ვუკრავ აღტაცებულ მსმენელებს (ა. სულაკ.).

ბ) საზღვრული წევრი იგულისხმება წინათ ნათქვამის მიხედვით:

ბოლოს, რომ მეტი გზა აღარ იყო, პეტრე წამოდგა და, იმ ბიჭის უამბობით წყურვილმოუკვლელი მივიღა, მედუქნეს გაუსწორდა (ილია).

მგალი კლდის ძირის მიგდებულიყო და გალეშილი, გათლშილი ქასებდგა (ვაჟა).

მოლიბულ ლატანზე თერას ფეხი უსხლტებოდა, მაგრამ ბიჭის ლონიერ მაგაზე დანდობილი თავს იმაგრებდა (გ. შატბ.).

³ აქაც და ყველგან ვიცავთ მწერლის (თუ ვეტორის) პუნქტუაციას.

⁴ შევიზნავთ, რომ ამგვარი კონსტრუქციები ჭარბობს სამეცნიერო და პუბლიცისტურ ნაწერებში.

⁵ ლ. კვაჭაძე, თანამედროვე ქართული ენის სინტაქსი, გვ. 272.

უცებ ბიჭა სალამურის დაკვრა შეწყვიტა და ს მ ე ნ ა ღ ე ც ა უ ლ ი, ერთ
წერტილს დააცერდა (გ. შატბ.).

ამ ტიპის განკერძოებული განსაზღვრების როლში (როგორც, სა-
ერთოდ, განკერძოებული განსაზღვრებისა) ძირითადად ვნებითი გვარის
მიმღეობა გამოდის. შეიძლება შეგვხვდეს საშუალო და მოქმედებითი
გვარის მიმღეობებიც⁶. მაგალითად:

ამას წინათ, მაკასთან მიმავალი, ვარაზის აღმართს ფეხით რომ მივ-
ყვებოდ, მანქნას მუხრუჭები მოქმედა („ცისხარი“).

... იმას, ოსიკოს შემხედვარეს, თეატრი და საერთოდ ხელოვნება ჭი-
რის დღესავით სძლება — შვილი წამართვა ხელოვნებამ, ყანაში აღარ მეხმარებაო
(გ. დოჩან).

... თოხზე მომუშავე, რაღაცით დიდქალაქელს ჰგავდა, დიდი ქალაქის არ-
ტისტული საზოგადოებიდან გამონაპირებულსაც კი (რ. ინან).

შეიძლება შეგვხვდეს ამგვარი განკერძოებული განსაზღვრების
როლში ზედსართავი სახელებიც. მაგალითად:

ვის დავაბარო იმასთან ჩემი გულის დარღები? აქელან იქ არავინ წავა. ს ა ბ-
რ ა ლ ო ს, იმასაც ძალიან უუვარდი (ვაჟა).

მანქანა ნელნელა დაიძრა. მერე სისწავეს უმატა: ზიკზიკა, ღონისერი
ამაყალ მიარევევდა სამქალად გამზადებული პურის ყანებით ამოვსებულ სივრცეს
(რ. ინან).

ლეინის ვაჭარი ბახა ბეღნიერი იყო, სიცოცხლე რომ გრძელდებოდა... სირდაოს
იღუმალი წილიდან ამომავალ ხმებასა და სურნელს საღმომდე რომ უკუტავდა თვა-
ლებს, ოქროს სხე წვიმან კატასავით ნები იყრი (ო. ჭილ).

თხელი, სიფრიფანა აიტუშა და ხმას არ იღებდა. მომეჩვენა, ოთქოს
სიფითრემ გადაჭირა (ა. სულაკ.).

როგორც მოყვანილი მაგალითებიდანაც ჩანს, განკერძოებული
განსაზღვრება შემასმენელთან შეიძლება იყოს როგორც წინა, ისე
მომდევნო, როგორც კონტაქტურ, ისე დისტანციურ პოზიციაში. თვით
განკერძოებული განსაზღვრება შეიძლება იყოს გაუვრცობელიც (ოდენ
მიმღეობით გამოხატული) და სხვა წევრებით გავრცობილიც (ორ- და
მეტშემაღენლიანი შესიტყვები). მაგალითად:

1. განკერძოებული განსაზღვრება შემასმენელთან კონტაქტურ
(წინა და მომდევნო) პოზიციაშია და გაუვრცობელია:

6 რ. შამელაშვილს შენიშნული აქვს: „ყველაზე ხშირად განკერძოებულ გან-
საზღვრებად მოქმედებითი და ვნებითი გვარის მიმღეობები ჩანს. ამას აღსტურებს
ჩვენს ხელთ არსებული მასალების აბსოლუტური უმრავლესობა: მაგალითების სა-
ერთო რაოდენობის 93,5 % სწორედ მიმღეობაზე მოდის“. იხ. რ. შ ა მ ე ლ ა შ ი ლ ი,
განკერძოებული სიტყვები და გამოთქმები ქართულში და მათი სწავლების მეთო-
დია, გვ. 99. აგრეთვე, ლ. კ ვ ა ჭ ა ძ ე, თანამედროვე ქართული ენის სინტაქსი,
გვ. 190.

ორიამ წაიბანა ხელი და... მოწაურებული, სცლიდა სტაჭანის სტაჭანზე წყალმაჭარას (დ. კლდ.).

... მევენახები წვიმიან ამინდშიც გალუმშები კრეფლნენ ყურძენს... (გ. ხორგ.).

განჯინასთან მიიშრება დედა... ლურჯ ქილას გამოიღებს, სუფრისაკენ გააქანებს თვალგაბრწყინებული (გ. შატბ.).

აღარ იცის, საღ წაილოს ხელები ბიჭმა, ხან ჭიქას წაატანა, ხან... დარცხვენით ზის, თავ ჩიაღული (გ. შატბ.).

მომღევნო პოზიციაში მყოფი მიმღეობა უფრო დამოუკიდებელი სინტაქსური ერთეულია და უმეტეს შემთხვევაში პუნქტუაციურადაც გამოყოფილია:

მაისა გაიმართა, წავიდა, ფეხებჩამოსორსლილი, ნახევრად გაშვებული (რ. ინან.).

იგი გაქრდულიყოთ იდგა, დაცარიელებული (ა. სულაც.).

კონტაქტურ წინა პოზიციაში მყოფი გაუვრცობელი განკერძოებული განსაზღვრება კი შემასმენელთან, განსაკუთრებით, გარდაუვალი ერთპირიანი ზმნით გამოხატულ შემასმენელთან, მყარ სინტაქსურ წყვილს ქმნის და იგი აღარც აღიშება როგორც განკერძოებული განსაზღვრება. მაგალითად:

მღვდლის შორიახლო ის უბედური მუშა... ქანცგაწყვეტილი ფართხა-ლებდა (ილია).

ახალგაზრდა დედოფალი მოახლეთა შორის სულგანაბული იჭდი (ნ. ლოროქ.).

ნიშაბრარელს ეს სიტყვები არ ესმოდა, ჩაფიქრებული იღგა (გ. შატბ.).

2. განკერძოებული განსაზღვრება შემასმენელთან კონტაქტურ პოზიციაშია, მაგრამ თვეთონ ორ- ან ორზე მეტშემადგენლიან შესიტყვებას წარმოადგენს. მაგალითად:

...ამ ბერი-კაცს შეეტყო ეს ამბავი, მოვარდნილიყო, შეპარულიყო ოთხში, საცა გიორგი ესვენა და პნელ კუთხეში მობუზული ქვითინებდა ჩრ-მად (ილია).

ირემი ზურგზე რქებგადაგდებული გარბოდა, უკანმიწეულს სიკედილს წინგრეხახებული ერჩივნა (ვაჟა).

ეკვირინე ერთი წუთით მიიმალა და ისევ გამოჩნდა... მოხუცებული ალამიანის კუნკულით გამოექანა ამათენე და, შეღმართში ამორბენით აქლო შინებული მიესალმა სტუმარს (დ. კლდ.).

მაგის მკერდზე თავმიღებული ვფიქრობდი, რომ ეს დღე არასოდეს გათვალებოდა (თ. ჭილი).

ჩამოდიოდა გორის ფერდზე შავხალათიანი მხედარი... თავს ამოუგნა ქვეყნის ბატონ-პატრიონად გრძნობდა და საამო ნირვანაში გადასული მოღილინებდა (რ. ინან.).

3. განკერძოებული განსაზღვრება შემასმენელთან წინა დისტანციურ პოზიციაშია (თვითონ გაუვრცლებელია):

...ი შედგადა აწყვეტილი მარტო იმას-ლა ეშურებოდა, ისე არ მოშევდეს, რომ ხმა არ გამცეს, არა მითხვას-ჩაო (ილია).

სუვებს, ორბებს, ყაჭირებს, ყველებს და სხვა მოსისხლე ფრინველთაც უკვე სუნი აელოთ... მადალ ძრული გარშემო თვალებს აფეთქდნენ (ვაჟა).

სოლომონი გამოეთხოვა ყველას და გაწიწმატებული სულ ჩაქჩაქით მიარბენინებდა თავის პატარა ჭორს (გ. კლდი).

...იმ ამბის შემდეგ პატარა დვალმა, მთელს გუბერნატი სახელგავარდნილმა თამაღამ, სმას თავი მიანება და, შეფიქრიანებული, ლამღამობით ვარსკვლავებს უკერიტინებდა (გ. დონიან.).

4. მომდევნო, დისტანციურ პოზიციაშია (თვითონ არის გავრცობილი):

კარგია გაღვიძებული ადამიანი!.. მაგრამ უფრო უკეთესია ადამიანი, რომელსაც ძილშიაც არა სძინავს, ქვეყნის უბედურებით გულაღმიშვილი გარებამ (ილია).

...დადის ზურგზე ხელებდაწყობილი, თითქოს ვიღაცას ეპარებაონ (ნ. ლოროფე).

...იგი საწერ მაგიდას უჭდა დომინიკელი ბერის ანაფორაში გახვეული (გ. ქიქე).

5. დისტანციურ პოზიციაშია, თვითონაც გავრცობილია:

ჩიმოვიდნენ მიწაზე, დაპყვნენ ნაპირ-ნაპირ წყალს, შუბლზე ხელშემოდებული ნი (ჩ. ინან.).

ეტლში იფრასიონი იღგა, საღავე მაჯაზე დაეხვია და, ოდნავ უკან გადაზექვილი, ადგილზე აშეშებდა ცხენებს (ო. ჭილ).

...პირველი გამარჯვების შემდეგ ლიპარიტისათვის ულალატნიათ და შეუპოვარ ბრძოლაში ძლეული, სპარსელებს ტყვედ წაუყვანიათ (ე. მადრ.).

ასე ზღურბლოთან აეტუზა მარტოობა, ფეხაერეფით შეიძარა, ლამის გასათვევი ითხოვა და მერე ერთადერთ ტახტზე ფეხმორთხმული, მმარბნებლად შემოჭდა („ციხესარი“).

...მალე ფრონტზეც გავიდა, მერე კი ჭარისკაციდ დაცემული მშვინიდნ ისე წაეიდა, ჭარისკაცური სურათიც არ დაჩიჩინა („ლიტ. საქ.“).

ნებისმიერ პოზიციაში განკერძოებული განსაზღვრება ზმნა-შემასმენელთან ქმნის წყვილს; ოლონდ, განკერძოების ხარისხი, თუ შეიძლება ასე ითქვას, მატულობს, თუ განკერძოებული განსაზღვრება დისტანციურ პოზიციაშია შემასმენელთან და თვითონაც გავრცობილია (იხ. ზემოთ მოყვანილი მაგალითები)?

7 საერთოდ, ცნობილია, რომ, რაც უფრო დიდია სიტყვათა ჭგუფი, მით უფრო რთულია იგი სინტაქსურად... რაც უფრო მეტი სიტყვა შედის ჭგუფში, მით უფრო ძრღვება შანის განკერძოებისა... A. A. Пешковский, Русский синтаксис в науч-

თუ თვის გადავაკლებთ სხვადასხვა პოზიციაში მყოფ გავრცობილ თუ გაუვრცობელ განკერძოებულ განსაზღვრებას, ერთი შეხედვით, პოზიცია განსაზღვრავს განკერძოებული განსაზღვრების სტრიქურ ფუნქციებს.

ვთქვთ, განკერძოებული განსაზღვრების დისტანციურ პოზიციაში ყოფნისას შემასმენელთან ყურადღებას იქცევს სამი შემთხვევა:

1. განკერძოებულ განსაზღვრებასა და შემასმენელს შორის არსებითი სახელით გამოხატული წევრია; 2. განკერძოებული განსაზღვრება უსწრებს ან მოსდევს ზედსართავი სახელით ან ნაცვალსახელით გამოხატულ წევრს (განსაზღვრებას); 3. შემასმენელსა და მიმღებას შორის ვითარების ზმნიზედაა. დავიწყოთ უკანასკნელი შემთხვევით.

ვითარების ზმნიზედის გვერდით განკერძოებული განსაზღვრება ვითარების გარემოების ფუნქციით უფრო იტვირთება. თუ იგი თვითონ არ არის გავრცობილი სხვა წევრებით, სინტაქსურ-სემანტიკური კავშირი მასსა და ვითარების გარემოებას შორის უფრო მჭიდროა; ისინი ერთგვაროვან წევრებად გვევლინებიან და წინადაღება აგებულებით შერწყმულს ემსგავსება. მაგალითად:

თერა წინ გადახრილი, ქშენით ადიოდა აღმართხე (გ. შატბ.).

... სრულებითაც არ სიამოვნებდა, მისი მსახური ბიჭი იმანო უსაქმოდ ჩრდა და გულერდა აკრეცილი, არხენიად მიცყვდებოდა კარს (ო. ვილ).
ბეჟანი დაუდგრძომელი იყო, შემტევი... ახლა კი ფერდაკარგული მღვარედ იწვა და შიშანებამ თვალებს საბრალისად აცეცებდა (ა. სულაკ.).

სურათი არ იცვლება, როცა განკერძოებულ განსაზღვრებას მოდევნო პოზიცია (შეიძლება, წინადაღებაში — სულ ბოლო პოზიცია) უჭირავს. მაგალითად:

ამგარად მიღიოლენ ისინი ჩუმალ, ხმა გაკემენდილები (ალ. უაზბ.).

ცოლსა და ქალიშვილს თევდორეს წინ დაეჩიქნათ და ახლა კი ხმამალლა, ქვითინით დასტიროდნენ მომაკვდაცსაც და მიცვალებულსაც... ერთს — აშერად, შეორეს — მისკენ მიუხედავად, ზურგშეკეცელი (გ. შატბ.).

შეიძლება ვითარების ზმნიზედასთან დაგუფლდეს რამდენიმე განკერძოებული განსაზღვრება:

... აქ მდგომი ხალხი, სულგანაბული, გაყუჩებული, გაჩუმებული ი ხმამულებლად შესჩერებოდა ამ უმსგავს სურათს (ვაჟა).

დალიოდა ახლო-მახლო მიღმოებში ყვითებილა კრეტად, გაფხორილი კოპებშეკრული, ტანს მოხდენილა მიმთარხევდა (ვ. გორგ.).

НОМ ОСВЕЩЕНИИ, М., 1935, გვ. 375; ვ. აფრიდონიძე. სოცფათგანლაგება ქართულ მარტივ წინადაღებაში, საქანდ. დისერტაცია, თბ., 1971, გვ. 122.

ლრუბლებს დაბლა მხოლოდ ერთი წეროლა დარჩა. ის, ფეხებზე შევებული, კისერდაგრძელებული, გამწარებით იქნედა ფრთხებს (რ. ინან).⁸

აღნიშნული ფუნქცია უფრო ხელშესახები ხდება, თუ განკერძოებული განსაზღვრება სინტაქსურ წყვილს ქმნის ახე//ეგრე ვითარების ზმნიზედასთან. მაგალითად:

ლევანი სახურავის ქამიტიან ფერზე წამოწევა გულალმა... დაავალეს — ცის-თვის ეცერია და ასე წამოწოლილი უფრო მოხერხებულად უმზერდა ცას (ა. ხულაკ.).

— კაი, კაცო, ახლა; ასე გულხელდაკრეცილი როგორ დავჭდე! (მ. იობ.).

... ვინ იცის, ამ აღმართზე ეს უკვე მერამდენედ აღიოდა ასე გულხელდაკრეცილი (გ. შატბ.).

ხიზამბარელი უცებ შეინძრა, ეგრევე დაჩიქილი, სულ ახლოს მიუჩინდა ლოდს (გ. შატბ.).

ვითარების გარემოების ფუნქციას არ კარგავს, მაგრამ განკერძოებულობას უფრო ინარჩუნებს მიმღეობა იმ შემთხვევაში, თუ ასე ვითარების ზმნიზედასა და მას შორის სხვა წევრებია ჩართული. მაგალითად:

... იდგა ასე შუა ოთახში ბელებგაშვერილი, ცარცით გასკრილ თითებს შუბლზე მოისვამდა და მოჩვენებას დაემგვანებოდა (თ. ჭილ).

ანდრომ ისევ მიაბრუნ-მოაბრუნა თავი და მშველელს დაუწყო თვალებით ძებნა, მაგრამ ეტყობოდა ის, ვისაც ასე შუა კირებში გარჩენილი ელოდა, არსად ჩანდა (მ. იობ.).

შეიძლება ასე ზმნიზედა შემასმენელთან ქმნიდეს წყვილს, კრავდეს წინადადების კონსტრუქციას, განკერძოებულ განსაზღვრებას კი სულ ბოლო პოზიცია ეჭიროს, აღნიშნული ზმნიზედის ერთგვარ გაშლა-დაზუსტებას წარმოადგენდეს (დამოკიდებული წინადადების ბადალი იყოს). მაგალითად:

ჩანთა ისევ მარცხენა მხარზე ჰქონდა გადაკიდებული და ასე მიღიონდა აღმართზე — თავდახრილი, ჯიბეებში ხელებჩაწყობილი

(რ. ინან).

... (ქარისამ) უცებ იგრძნო, როგორ ბრაზდებოდა... იმიტომ კი არა, საშინელების მოლოდინი რომ გაუწმილდა, არამედ იმიტომ, ასე რომ იჯდა ქმრისა და შეილების თვალწინ, დაღლილი კაცივით მობუზული, კალთაში ხელებჩაწყობილი (მ. ჭილ).

8 ძირითადად მგვარი შემთხვევების საფუძველზე თვლის მიმღეობის სახ. ბრუნების ფორმას ვთარების გარემოებად ივ. იმნაშვილი: ივ. ივნაიშვილი, სახელთა ბრუნება და ბრუნვათა ფუნქციები ძველ ქართულში, თბ., 1957, გვ. 675—676.

განკურძოებული განსაზღვრება უფრო ინარჩუნებს სინტაქსური თვალსაზრისით დამოუკიდებლობას ვითარების გარემოების გვერდით, თუ იგი გავრცობილია სხვა წევრებით (თუნდაც ორშემადგენლიანი შესიტყვებაა). მაგალითად:

... ერთი მათგანი სიკვდილამდე არ დავიწყებია ფრიქსეს. უკვე დავაჟაცებულ-საც ესიზმრებოდა და შიშისაგან გაოცლილი ფერიანივით წამოხტებოდა ხოლმე საწლოდან (ო. ჭილ.).

იულიამ თმის გარცხნა მიიტოვა და დარაბები მიხურა, მოტრიალდა, კეცელს მიყრდნობილი უხმოდ მიაჩირდა მეწისქვილეს (ა. სულაკ.).

გავრცობის ხარისხის მატებასთან ერთად მატულობს განკურძოების ხარისხიც. მაგალითად:

...თვითონ მეთევზე კი აჩაფერს ამბობდა. პალტოს ჯიბეებში ხელებში აწყობილი უხმოდ მიკუყებოდა ტასოს (ა. სულაკ.).

ბიჭი მსუქანი იყო... ღონიერი და თავის ყოვლის შემძლეობა-ში დარწმუნებული, უტიფრად იყურებოდა (თ. ჭილ.).

...ლექსსაც მომაგრებია მუხლი. თანამედროვე სოფლის ტკივილით და სიხარულით აღვესილი და ვეტორის მოძალებული საფიქრალით ფრთაშესხმული, მყაფიოდ მეტყველებულა („ხოცუ, ცხოვრ.“).

თუ ვითარების ზმნიზედასთან მეზობლობაში განკურძოებული განსაზღვრება კვლავ შემასმენელთან რჩება სინტაქსურ წყვილში, ოღონდ, ფუნქციათ ვითარების გარემოებას უახლოვდება, რომელიმე სახელით (არსებითით, ზედსართავითა თუ ნაცვალსახელით) გამოხატული წევრის გვერდით იგი შეიძლება სახელთან აღმოჩნდეს მოულოდნელ, შეუხამებელ სინტაქსურ წყვილში.

თუ მიმღეობას (განკურძოებულ განსაზღვრებას) მოსდევს ზედ-სართავი სახელით (ან ნაცვალსახელით) გამოხატული წევრი, მაშინ იგი ამ უკანასკნელთან ჯგუფდება, როგორც ჩვეულებრივი განსაზღვრება და მასთან ერთად განსაზღვრავს საზღვრულ წევრს. დაკავშირება უფრო ადვილად, ბუნებრივად ხდება, თუ არ არსებობს სემანტიკური დაბრკოლება. მაგალითად:

გვი ვანსცენაზე გამოვიდა და სახეგაბრწყინებული, ნამდვილი არტისტივით თავს უქნევდა დარბაზს (ა. სულაკ.).

ბუნებრივი წყვილებია: ნამდვილი არტისტივით და სახეგაბრწყინებული არტისტივით.

⁹ აქ და ყველგან ვაულისხმობთ მიმღეობის სემანტიკურ განკურძოებას (პიმყოლი წევრებითურთ) და არა პუნქტუაციურად გამოხატულს.

გაკვეთილების შემდეგ სპორტულ წრეებს მეცადინებდა და გულჩახვეულიც... პირქუში მამის თვალს გაურბოდა (გ. შატბ.).

მამაა პირქუშიც და გულჩახვეულიც?

არსებითი სახელით გამოხატული წევრის გვერდით განკერძოებული განსაზღვრება შეიძლება ატრიბუტული მსაზღვრელის როლში გამოვიდეს, მსაზღვრელ-საზღვრულის სინტაქსური წყვილი შექმნას სემანტიკურად მისგან დაშორებულ სიტყვასთან. მაგალითად:

მისი გამრჯეობა ბევრ ახალგაზრდა ქალს შეშურდებოდა. ზოგჯერ, მუშაობაზე გარ თული ბავშვივით ჩაიკისებდა (თ. ჭილ.).

(ქალი) ჩაიკისებდა მუშაობაში გართული. შეიქმნა კი წყვილი — მუშაობაში გართული ბავშვივით (ჩაიკისებდა).

ეს უცნაური სიჩუმე ... თვალებდაბრმავებულ ცხენს აყროობდა და აძაგდავებდა... გაკავებული თავის გაქნევას ცდილობდა (გ. შატბ.).

ცხენი გაკავებულია; თავის გაქნევას ცდილობს. გამოდის კი — ცხენს თავი აქვს გაკავებული.

მომდევნო სახელთან განკერძოებული განსაზღვრების დაწყვილების საფრთხე იხსენება შემდეგ შემთხვევებში:

1. თუ ისინი სემანტიკურად ძალიან დაშორებულები არიან ერთმანეთს. მაგალითად:

სამზარეულოს ღიად დარჩენილი კარიბან კატამ გამოყო თავი... კულაპრეზი ნებიერი კრუტუნით მიეგლისა კარს (ა. სულაკ.).

კუდაპრეხილი კრუტუნი შეუძლებელი სიტყვათშესამებაა. მიტონ განკერძოებული განსაზღვრება (კუდაპრეხილი) მომდევნო ზედსართავ სახელთან ვერ დაჯგუფდება როგორც ერთგვაროვანი წევრი.

... როჭოს ბუმბული იელ-ციელით მიღ-მოდიოდა გაფანტული უფსკრულის თავზე (ვაჟა).

უფსკრული ვერ იქნება გაფანტული.

ობოლი შეკრთა... ხელებს ფათური დაუწყო, დედას ეძებდა... ხელები გარჩული მიწის იატაჭე გაერთხა და გაისმა საზარელი, გულსაკლავი ქვითინი (ვაჟა).

ამ შემთხვევაში სემანტიკურად შეუძლებელი წყვილია ხელებგაფარჩეული მიწის.

2. თუ განკერძოებული განსაზღვრება და სახელი ფორმით სცილდებიან ერთმანეთს: სხვადასხვა ბრუნვები არიან. მაგალითად:

ა) განკერძოებული განსაზღვრება ზმნა-შემასმენლის მიერ არის მართული ბრუნვაში; მომდევნო განსაზღვრება კი (ზედსართავით ან

ნაცვალსახელით გამოხატული) საზღვრულ სახელთან არის შეთანხმებული.

გაძოს არც უცდია დაძინება, პირკვედამხობილი ბებრულ ცრემლებს ღვრიდა (ა. სულაკ.).

ბებრულ ცრემლებს, მაგრამ პირკვედამხობილი ღვრიდა.

ფრიქსეს ვაჟები ახლა ყოველდღე იქრიბებოდნენ მამასთან. იქ უდან დაბრუნებულებს, ისეთი სახეები ედოთ, თითქოს დიდ დანაშაულს ჩადიოდნენ (ო. ჭილ).

ისეთი სახეები, მაგრამ ედოთ დაბრუნებულებს.

ბ) განკერძოებული განსაზღვრებაც და მომდევნო არსებითი სახელიც შემასმენლის მიერ არიან მართული, მაგრამ — სხვადასხვა ბრუნვაში:

... დასოვლიმა და რა მოესიზრა! ირმად ქციულიყო, მშვენიერი ტანისა, ბოჭოჭლა რეებით შემოსილი, ყელმოლერებული სხვა ირმებთან ერთად დანავარდობდა ტყეში (ვაჟა).

შდრ. რომ ყოფილიყო: ... ყელმოლერებული სხვა ირმების გვერდით დანავარდობდა ტყეში, მაშინ განკერძოებული განსაზღვრების (და, ამდენად, მთელი წინადადების) სხვაგვარი გააზრიანება შეიძლებოდა.

... სპილოსავით უპამპულებია ამსისქე კაცი, უხერეშებია, იქამდე მიუყვანია, რომ არაქათ გამო ცლილი იატყებე დაცემულა (გ. ხორგ).

დათოს თავი უსკდებოდა ტკივილისაგან. ტკივილი ისევ ქუთუთოებზე ჩამოაწეა და დაუმბიმა. გაბრუებული მირაბზე ფექრობდა (ა. სულაკ.).

ჩესტორანთან რომ მიხვალ, იქ გამიჩერე, — თქვა და წახრი ილმა ფანჯარაში დაიწყო ყურება (რ. ინან).

3. როცა განკერძოებული განსაზღვრება გავრცობილია. მაგალითად:

მერე სართულზე ლიფტიდან გამოსული ჩემი ბინის კარს რომ ვაღებდი, ტკლეფონის ზარი მომესმა („ცისკარი“).

.. იმ საბედისწერო ცნობების შემდეგ ლოგინად ჩაგარდა და პხელებით შეკურაბილი რამდენიმე დღე ბორგავდა („თბილი“).

დათა უკვე დამჯდარიყო, ხელები ქურთუების ჭიბეში ჩედო და, სკამის საზურგულს მიყრდნობილი, ალერსიანი თვალით უყურებდა ძმაკაცებს (რ. ინან).

(შეენიშნავთ, რომ ამ წინადადებაში განკერძოებული განსაზღვრება პუნქტუაციურადაც გამოყოფილია).

ამასობაში მთლიანად ტალახში ამოსერილი ჭიშკარს გაეცსტორდი, რომ უცემ კარმა დაიჭრიალა (ო. იონ).

მოხუცი ნაღვლიანად უღიმის სივრცეს... პატარა ხანს უკან თიხის ჭამს ისევ ას-
წევს, ქვევრზე მხარე მიმდგრად გრძელი თაგას დინგად მიატრიალებს, ჩაიხველებს
და გაბზარული ხმით ქვევრის პირს ეყბნება: — აბა, ეს ერთიც დავლით! (ფ. გორგ.).

ნებისმიერი სახელით გამოხატულ წევრთან განკერძოებული გან-
საზღვრების კონტაქტურ პოზიციაში ყოფნისას ყოველგვარი სტილის-
ტიკური უხერხულობა იხსნება, თუ განკერძოებული განსაზღვრება,
წესისამებრ, მძიმეებით არის გამოყოფილი წინადაღების სხვა წევრე-
ბისაგან. მაგალითად:

...ის ნაფორთით ჩემიდან ტალახს იცილებდა და, თავზე აღ უსლი. საქმით
იყო გართული (თ. ჭილ.).

...გაფიტრებული, აცახ ცახებული, შიში რომ დაძლიოს, ყვირილს
დაიწყებს („ციხესარი“).

ლუკა რაღვენაირად დაჩიავდა, მოტყდა. ხელებზე ამოყრილი, გორაკის
თავზე იდგა. მოიბუზა, აღა იცოდა, რა ექნა (გ. დოჩან. j.).

მაგრამ, რავი თუნდაც უკანასკნელ მაგალითებში განკერძოებული
განსაზღვრება და მომდევნო სახელი სემანტიკურად დამორჩებულები
არიან ერთმანეთს (ე. ი. არსებობს მათი დაწყვილების საფრთხე),
იქნებ არ არის აუცილებელი მიმღებით გამოხატული წევრის (გან-
კერძოებულ განსაზღვრებას რომ ვუწოდებთ) გამოყოფა წინადაღების
სხვა წევრებისაგან მძიმეებით? არის თუ არა იგი დამოუკიდებელი
სინტაქსური ერთეული?!

ჯერ ვნახოთ, რა სემანტიკური დატვირთვა აქვს ამ წევრს წინადა-
დებაში; რა ფუნქციას ასრულებს. თუ მისი ფუნქცია მართლაც წინა-
დადებაში ამ წევრის პოზიციით არის განსაზღვრული?

როგორც ზემოთაც იღვნიშნეთ, ოდენ მიმღეობით (იშვიათად —
ზედსართავით) ან მიმღეობიანი შესიტყვებით გამოხატული ეს წევრი
წინადადებისა შემასმენელთან ქმნის წყვილს; შემასმენლით გამოხა-
ტულ მოქმედებას ახალ იერს აძლევს და ფუნქციით გარემოებით სიტყ-
ვებს უახლოვდება. ყველაზე მეტ სიახლოვეს ამჟღავნებს იგი ვითარე-

10 წინადადების წევრთა განკერძოების პირობებზე მსჯელობისას ლ. კვაჭაძე აღ-
ნიშნავს: „... განკერძოება ზოგჯერ იმითაა გამოწვეული, რომ თავიდან იქნეს აცდე-
ნილი ამა თუ იმ წევრის იმ სიტყვასთან დაკავშირება, რომელთანაც იგი არ შედრს
სიტყვათა შეკავშირებაში: ასეთ დროს აღარაფერს ერიდებოდა და, გაწერილი,
გრიგალივით დაქვრიდა (ჯვ.) განუკერძოებლობის შემთხვევაში გაწერილი იქცეოდა
განსაზღვრებად სიტყვისა გრიგალივით...“ ლ. კვაჭაძე, თანამედროვე ქართული
ენის სინტაქსი, გვ. 270. ე. ი. განკერძოებულია ის განსაზღვრება, რომელიც გამო-
ყოფილია მძიმეებით (ან — რომელიც, იძულებული ვარ, გამოვყოთ მძიმეებით).
ჩვენი ამოსავალი დებულება კი ასეთია: თუ განკერძოებულია სემანტიკურად და
სინტაქსური როლის მიხედვით, უნდა გამოვყოთ მძიმეებით!

მოხუცი ნაღვლიანად ულიმის სიერცეს... პატარა ხანს უკან თიხის ჭამს ისევ ას-
წევს, ქვევრ ჟე მხარ მიბ ჭენილი თავს დინგად მათრიალებს, ჩახველებს
და გაძხარული ხმით ქვერის პირს ეუბნება: — აბა, ეს ერთიც დაელიოთ! (ფ. გომრგ.).

ნებისმიერი სახელით გამოხატულ წევრთან განკერძოებული გან-
საზღვრების კონტაქტურ პოზიციაში ყოფნისას ყოველგვარი სტილის-
ტიყური უხერხულობა. ისნება, თუ განკერძოებული განსაზღვრება,
წესისამებრ, მძიმეებით არის გამოყოფილი წინადადების სხვა წევრე-
ბისაგან. მაგალითად:

... ის ნაფოტით ჩექმიდან ტალახს იცილებდა და, თავ ჩაღუნული. საქმით
ოყო გრძელი (თ. ჭილ).

... გაფით რებული; აცახ ცახებული, შიში რომ დაძლიოს, ყვირილს
დაიწყებს („ციხარი“).

ლუკა რალაცნაირად დაჩიავდა, მოტყდა. ხელები ამოყრილი, გორაკის
თავზე იდგა. მოიბზა, აღარ იცოდა, რა ეწა (გ. დოჩან.ქ.).

მაგრამ, რავი თუნდაც უკანასკნელ მაგალითებში განკერძოებული
განსაზღვრება და მომდევნო სახელი სემანტიკურად დაშორებულები
არიან ერთმანეთს (ე. ი. არ არსებობს მათი დაწყვეტილების საფრთხე),
იქნებ არ არის აუცილებელი მიმღებით გამოხატული წევრის (გან-
კერძოებულ განსაზღვრებას რომ ვუწოდებთ) გამოყოფა წინადადების
სხვა წევრებისაგან მძიმეებით? არის თუ არა იგი დამოუკიდებელი
სინტაქსური ერთეული?¹⁰

ჯერ ვნახოთ, რა სემანტიკური დატვირთვა აქვს ამ წევრს წინადა-
დებაში; რა ფუნქციას ასრულებს. თუ მისი ფუნქცია მართლაც წინა-
დადებაში ამ წევრის პოზიციით არის განსაზღვრული?

როგორც ზემოთაც აღვნიშნეთ, ოდენ მიმღებით (იშვიათად —
ზედსართვით) ან მიმღებიანი შესიტყვებით გამოხატული ეს წევრი
წინადადებისა შემასმენელთან ქმნის წყვილს; შემასმენლით გამოხა-
ტულ მოქმედებას ახალ იერს აძლევს და ფუნქციით გარემოებით სიტყ-
ვებს უახლოვდება. ყველაზე მეტ სიახლოვეს ამჟღავნებს იგი ვითარე-

10 წინადადების წევრთა განკერძოების პირობებში მსჯელობისას ლ. კვაჭაძე აღ-
ნიშნავს: „... განკერძოება ზოგჯერ იმითავ გამოწვეული, რომ თავიდან იქნეს აცდე-
ნილი ან თუ იმ წევრის იმ სიტყვასთან დაკავშირება, რომელთანაც იგი არ შედის
სიტყვათა შეკავშირებაში: ასეთ დროს აღარაფერს ერიდებოდა და, გაწერილი,
გრიგორიეთ დაქქროდა (ჩავ.) განუკერძოებლობის შემთხვევაში გაწერილი იქცეოდა
განსაზღვრებად სიტყვისა გრიგორიეთ“... ლ. კვაჭაძე, თანამედროვე ქართული
ენის სინტაქსი, გვ. 270. ე. ი. განკერძოებულია ის განსაზღვრება, რომელიც გამო-
ყოფილია მძიმეებით (ან — რომელიც, იძულებული ვართ, გამოვყოთ მძიმეებით).
ჩვენი ამოსავალი დებულება კი ასეთია: თუ განკერძოებულია სემანტიკურად და
სინტაქსური როლის მიხედვით, უნდა გამოვყოთ მძიმეებით!

ბის გარემოებასთან (არა მარტო კითარების ზმინზედის მეზობლობაში, ზემოთ რომ განვიხილეთ). მაგალითად:

შევლა იმ აზრზე დადგა, რომ დაეჩინელია ფიცხელა, მოეკლათ სათავეთის გამოჩენილი გმირი, და ისიც გულ ჩი თუ თქმული მუხლმარკვე თილი მოელოდა სიკვდილს (ვაჟ).

შევეხებ მოთვინიერებულივით იდგა ამ პატარა ქალიშვილის წინ და ბავშვივით გახარებული, ჩასტეროდა უნისლო თვალებში (ა. ხულაკ).

სკოლაშიაც თავისთვის იყო ნათათა, შეზებ თბებოდა ყოველთვის, იდგა რომ ელიმე სამზეურ კადელს აკრული და იქიდან უცქერდა ბავშვების თამაშს (ოთხს).

... ლაპარაკობდა კიდევ უფრო შორეულ მომავალზე, როდესაც შე გაცივდება და იდამინები ყინულის მღვიმებში დაიძინებენ სამუდამოდ, მარმარილო და გრანიტის ქანდაკებებს ჩახურებულნი (ა. ქიქ.).

შეიძლება მას სხვა გარემოებათა ნიუანსებიც შევნიშნოთ¹¹. მაგალითად: ა) მიზეზის გარემოებისა:

... არჩილმა ქუსლიც ჰქია და მათრახიც გადაუსვა ცხენს, რომელიც ძლიერ აძლევდება, ბუმბერაზ მხედრის სიმძიმით წელგაწყვეტილი (ნ. ლორთქი).

... მტკვარს დავცემოდი, დავცემოდი და ვეღარ ვცნობდი ჩემს ძევე მეგობარს: ბეტონის ჭებირებული მომწყველე დაზღვებულიყო, შეუმჩნევლად მიეღინდოდა (ა. ხულაკ).

ბ) დროის გარემოებისა:

წელან გელაპარაკებოდი ბრმა... ეხლა, შენის მადლიანი ენით თვალ ხილული, გეუბნები: ის მამა შვილის დამღებავი ყოფილა, რომელსაც შენისთანა ლეთის კაცი გამოუჩნდება შვილის გასაწუროვნელად და არ გააწუროვნებს (ილია).

ალ მართზე მიმავალი ისევ სკოლის მეგობარზე ფქრობდა (ა. ხულაკ).

ლურჯი ტალღები ხმაურით აწყდებოდნენ ნაპირს და ქაფად ქცეულნი ხმაურითვე ბრუნდებოდნენ უკან (ა. ხულაკ).

თუ განკერძოებულ განსაზღვრებათა დიდ ნაწილს შეიძლება ჩაე-

¹¹ განკერძოებული განსაზღვრების უნარი — გაღმოსცეს სხვადასხვა სახის გარემოება — გაერით შენიშვნული აქვს ლ. კვაჭაძეს. ჩამოთვლის არ განკერძოებული განსაზღვრების ძირითად ფუნქციებს, იგი აღნიშნავს: „... (განკერძოებულ განსაზღვრების) ახლავს გარემოების მნიშვნელობა (მაგ. მიზეზისა, ლრობისა, პირობისა, დათმობისა): გამხნევებული მეცნის გამარჯვებით, ჩვენი ჯარი დაერის დაწინვებულ ლეკოსმალთ და დაუწყო თიბერ როგორც ბალსხს (ვაჟ). შედრ.: რადგანაც გამოწვევებული იყო მეფის გამარჯვებით...“, ლ. კვაჭაძე, თანამედროვე ქართველი ენის სინტაქსი, გვ. 275. ეს ერთადერთი მაგალითია დასახელებული და არც ის არის მითითებული, რუ, კერძოდ, როგორ განკერძოებულ განსაზღვრებას აქვს ეს ფუნქცია...

ნაცვლოს განსაზღვრებითი დამოკიდებული წინადადება, აღნიშნულ შესიტყვებებს ვერ შევცვლით განსაზღვრებითი დამოკიდებული წინადადებით. ისინი უფრო გარემოებითი დამოკიდებული წინადადებებით შეიცვლებიან, უკეთ კი — რა კავშირითა და მეშველი ზმინით შედგენილი კონსტრუქციით (არის რა... იყო რა...), ე. ი. კონსტრუქციით, რომელიც ინდო-ევროპული ენების, კერძოდ რუსული ენის, აბსოლუტივს („დეეპრიჩასტივს“) უტოლდება. ავიღოთ, მაგალითად, ზემოთ განხილული წინადადების რომლებშიც ჩვენთვის საინტერესო წევრს თითქოს ვითარების გარემოების აშკარად გამოხატული ფუნქცია აქვს:

თერა წინ გ ა დ ა ხ რ ი ლ ი, ქშენით ადიოდა აღმართზე (გ. შატბ.).

ამგარად მიღიოდნენ ისინი ჩუმად, ხ მ ა გ ა კ მ ე ნ დ ი ლ ე ბ ი (ალ. ყაზბ.).

ორსავე წინადადებაში მიმღეობით გამოხატული წევრი ვითარების გარემოების უშუალო მეზობლობაშია და თითქოს მასთანვე ჯგუფ-დება ფუნქციურად. მაგრამ მათ შორის აშკარა სხვაობაა: ვითარების გარემოება (პირველ წინადადებაში ქშენით, მეორე წინადადებაში — ჩუმად) სემანტიკურადაც და სინტაქსურადაც (მირთვით) მხოლოდ შემასმენელთანაა დაკავშირებული. ჩვენთვის საინტერესო წევრი კი შემასმენლის მიერაა მართული ბრუნვაში, შემასმენლით გამოხატულ მოქმედებას აძლევს გარევეულ ელფერს, მაგრამ კავშირი დაკარგული არა აქვს საზღვრულ სახელთანაც (სუბიექტთან), რომლისგანაც იგი განკერძოებულია, განცალკევებულია (თერაა წინ გადახრილი; ისინთ არიან ხმაგაქმნდილები). ორსავე წინადადებაში მიმღეობით გამოხატული წევრი შეიძლება შევცვალოთ შემდეგი კონსტრუქციით:

თერა, წინ იყო რა გადახრილი (წინ გადახრილიყო რა), ქშენათ ადიოდა აღმართზე.

ამგვარად მიღიოდნენ ისინი ჩუმად, იყვნენ რა ხმაგაქმნდილები (გაეკმინდათ რა ხმა).

ე. ი. თუ ჩავუკვირდებით, მიმღეობით გამოხატული წევრის ჩვა-ლური ფუნქცია ამ წინადადებებში არის აბსოლუტივის გამოხატვა და არა ვითარების გარემოებისა. ეს არის ამ წევრის ფუნქცია ნებისმიერ პოზიციაში. ვთქვათ, შემასმენელთან კონტაქტურ პოზიციაში მყოფი ეს წევრი, სხვა წევრებით გაუვრცობელი, სუბიექტის (ან ობიექტის) როლშიც გვევლინება, მაგრამ აბსოლუტივის ფუნქცია აქაც აშკარავ-დება. მაგალითად:

... მაღლა ახელვას ვერ ბედავდა. თ ა ვ დ ა ხ რ ი ლ ი ელოდა ჭირნახულ ჭე-ზე საბედისწერო მახვილის დაცემას (გ. შატბ.).

შესიტყვება თავდახრილი ელოდა შეიძლება გაიშალოს კონ-
სტრუქტილ: თავდახრილი იყო რა, ელოდა (თავი დაეხარა და ელოდა)...

... მთელი დღე დაჩოქილი შევლაღადებ ლმეროს, რომ გამხადოს
ლირის ძვირფასი შვილობილის ნახვისა (ვაჟა).

(დაჩოქილი შევლაღადებ = დაჩოქილი ვარ რა, შევლაღადებ).

მია ალე შინიდან გაიქცა და ახლა კოშეში ცხოვრობს... თივა მოიტანა და ლა-
მით ამ თივაში სძინავს, ფარა გაგაუნდეს (თ. ჭილ).

(ფარაგა არ გაუხდია რა, ფარაგა რომ არ გაუხდია...).

მეორე დღეს უნივერსიტეტში არ წაესულვარ, ღამენათევსა და დაუ-
ლილს გვიან გამელვიძე (ა. სულაკა).

(ვიყავი რა ლამენათევი და დაღლილი, გვიან გამელვიძა).

ცხადად იგრძნობა აბსოლუტივის სემანტიკა (და მიმღების პრე-
დიკაცია) მაშინ, როცა მიმღებით გამოხატულ წევრს უშუალოდ ახ-
ლავს დამოკიდებული წინადადება. მაგალითად:

რაუდინი მართლაც ჩაიცამდა, გამოეწყობოდა, საღდაც კიდევაც გასწევდა,
ეზოს გადამა ფეხს ვადალგამდა, მაგრამ მეორე-მესამე თვეზე შინ ბრუნდებოდა
ისევ მამასან, და ღინებული, რომ საქმე ვერაფერი იშოვა (დ. კლდ).

... წინაბრის ცოდნისათვის თავისიც მიემატებინა, ცოდნას კი სიტიზელე წერთ-
მია, რაც ასე სცირდებოდა მის წინაპარს, გამოქვებულ შინ დაყურს ული,
გულის ფარცელით რომ ითვისებდა გარე სამყაროს იდუმლ წმებს (თ. ჭილ).

ახალ სამსახურში დაგვიანებით გამოცხადებულ პლატონს გაახსენდა, მა ნება-
ნით მის რიალებული, რა მკაცრად სჯიდა ტრანსპორტის გამო დაგვიანე-
ბულებს („ნიანგი“).

შემასმენელთან ამ წევრის კავშირი და მისი ფუნქცია თითქოს
ზაზგასმულია წინადადებებში, რომლებშიც შემასმენელი მეორდება
გარკვეული სტილისტიკური დატვირთვით. მაგალითად:

გარისეაცები წვიმაში მოდიონენ, მოდიონ დნენ თავით ფეხამდე
გადაუწეს (ა. სულაკა).

ზაფხულობით სულ ეზოში ზის. ზის აგურის კადელს მიყრდნო-
ბილი და ოვლებს (თ. ჭილ).

კარგად ჩნდება აბსოლუტივის ფუნქცია თარგმანის ენაში, საინ-
ტერესო ამ მხრივ რუსული და ქართული ტექსტების შედარება¹². მო-

¹² აქვე შევნიშნავთ, რომ რუსულ სპეციალურ ლიტერატურაში გამოყოფენ
ისეთ განკერძოებულ განსაზღვრებებს, რომლებიც შეთანხმებული არიან ქვემდება-
რესთან, მაგრამ ამავე დროს შინაარსით შემასმენელსაც უკავშირდებიან და გარე-
მოების მნიშვნელობა აქვთ. „Такие обособленные определения могут быть названы
обстоятельственными определениями. По значению они соотносительны с об-
стоятельствами, выражеными деепричастными оборотами с формой будучи,

Долго сидел я, затаив дыхание, а потом понял, что Нуны давно уже не спит¹³.

Сибмиаарбо არწივივით თავისუფალი უნდა იყო, ქვეყანას ზევიდან უნდა დაჟურებდე მხარე გაშლი (ნ. დუმბა).

Во сне он (человек) должен быть вольным как орел, и гордо парить над миром, широко расправив крылья.

მღეროდა შოშია და მთელი ციხე სულგანაბული... უსმენდა მის ცრემლიან გალობას (ნ. დუმბა).

Пел Шошина и вся тюрьма затаив дыхание внимала его печальной песне.

ამ თვალსაზრისით თარგმანის ენა ცალკე შესწავლას მოითხოვს...

მაში, ჩვენთვის საინტერესო წევრს სავსებით გარკვეული ფუნქცია აღმოაჩნდა წინადაღებაში. როგორია მისი სინტაქსური დამოკიდებულება სხვა წევრებთან?

იგი მართულია ბრუნვაში შემასმენლის მიერ. მაგალითად: გარდამავალ ზმნასთან II სერიაში იგი მოთხრობით ბრუნვაშია:

...წყრომა აღიარ სჩანდა იმის ტბა-თვალშია... კიდევ გული მომეცა და ვაჩალი ისე ბულმა ვუთხარი (ილია).

ვაი, როგორც ჩანს, უცხოს არავის მოელოდა ამიტომ კარი ხალათის ღია ბჟეუკრავმა გააღო („ხაჭ. ქალი“).

...მას ჩაიმე სერიოზული, საყურადღებო პრობლემის დასმა კი არ უცდია, არა მეღ საკუთარი პატივმოყვარეობის გრძნობას აყოლილმა ჩრდილი მიაყენა მისივე ყოფილი სკოლის პედაგოგიურ კოლექტივს, დირექციას („კომ.“).

III სერიაში — მიცემითში:

...სა მ შილით შეწუხებულს ბევრჯელ უთხოვნია ღვთისაოვის: „ღმერთო, ჩვენო გამჩენო, მომეც საზრდო“ (ვაჟა).

ერთი კი ცხადი იყო: უკან ვერასოდეს ველარ შემოდგამდა ფეხს. უკან დასაბრუნებელი გზა სამუდამოდ უნდა დაევიზეა, დაწყევ ვლილსა და შეჩვენებულს (ო. კილ).

როგორც რეალური, ისე მორფოლოგიური ობიექტის როლში ეს წევრი მიცემით ბრუნვაშია მართული:

...მთელ ამ სიტრელეს გალა ვერ ამჩნევდა. დაბნეულს კიდეც დავიწყდა, ცნობათა ბიურო სად იყო („ციხეკარი“).

გალავანს გარეთ რომ გამოველით, პებია და ის სნეული ტუსაღი ურემჩედ დასვეს. სიავეს შეჩვეულსა, ეს რუსების სიკეთე გამიკვირდა (ილია).

ქართლში ბარაზის სახელით ცნობილს, მეცინოვნე თურქებმა და გათურქებულმა ქართველებმა ბარამ-გურჯი შეარქვეს (გ. ზატბ.).

¹³ სანიმუშოდ ავიღეთ ნ. დუმბაძის „თერთი ბაირალების“ თარგმანი: Н. Думбадзе, Белые флаги, перевод З. Ахведiani, Тб., 1974.

... განიერ ტახტზე ჭაღარაშერთულ გამხდარ ქალს სძინავს... თვალმოსულ ს ფიქრიანი სახე აქვს, დანაოცებული (გ. შატბ).

... ახალგაზრდა ჩანდა, მაგრამ მზით დამწევის და თმა გადასუნებულ ს სახე ძალიან გატეხილი ჰქონდა (ჩ. ინან.).

... ცარიელ-ტარიელს ხანდახან შინ შემოსულაც ეზარებოდა („ცაზარი“).

შემასმენელთან მიმღეობის პოზიციას მნიშვნელობა არა აქვს: დისტანციურ პოზიციაში მყოფი მიმღეობა მაინც იმართვის ბრუნვაში შემასმენლის მიერ. მეორე მხრივ, კონტაქტურ პოზიციაში მყოფმა შემასმენელმა შეიძლება იგი ვერ მართოს.

მხოლოდ რამდენიმე მაგალითი შეგვხდა, რომ მიმღეობა არ არის მართული ბრუნვაში შემასმენლის მიერ. მათგან სამ წინადადებაში შემასმენლად გვევლინება ერთპირიანი (წარმოშობით ოპტირიანი) ზმნა ჩაიყეცა, რომელიც (ისევე როგორც ამ რიგის ზოგიერთი სხვა ზმნა) სუბიექტის ბრუნვაში მართვის მხრივ ზოგჯერ ერთპირიან ზმნებს მიჰყვება. მაგალითად:

— მე რა გირჩიო? მე რა გირჩიო, ღმერთო ჩემო! — წამოიძახა სონიამ და გულდათუთქული იქვე ჩაიყეცა (დ. კლდ).

არ დაუნახას, როგორ გამოელა გოგონის ძალა, როგორ დაცურდა ხის გლუვ ზროშე და სასოწარ კვეთილი იქვე ჩაიყეცა (ჩ. ინან.).

თემურაზი თვალებაშეშებული შეცურებდა კუბოს, ვერ გრძნობდა, რომ ტოროდა, თვალი და ლოყა ცრემლით ჰქონდა სველი. მისავათებული ხის ძირას ჩაიყეცა (ნ. მოდებაძე).

დანარჩენი მაგალითები ასეთია:

ერთხელ ესე დალონებული ტახტზე გულდაღმა იწვა ლუარსაბა. ძალიან ცუდ გუნებაზე იყო. ხმა გაკეთებული ჰქონდა გაუშტერა თვალი და ჰყოერობდა (ილია).

... გამოვწიეთ ქალაქისაკენ, გაბოროტებული მთელს ქვეყანაზე და გულა მღვრებული იყო. გადავემტერეთ უსამართლო ქვეყანას, გადავემტერეთ ყველას (ილია).

... მთელი სიცოცხლე შეეძლო დაწოლილი ეჭამა პური (ო. იობ.).

შეიძლება ვითიქროთ: მიმღეობა მთელი წინადადების ტოლადაა აღმული (ე. ი. ნომინატიურ წინადადებებს უახლოვდება) — აბსოლუტივის სემანტიკის მქონე კონსტრუქციით. ვთქვათ, ასე: 1. ... ძალიან ცუდ გუნებაზე იყო (ლუარსაბი). იყო რა ხმაგაქმენდილი (ხმა გაეყმინდა რა), ჰქონდა გაუშტერა თვალი...

2. ... გამოვწიეთ ქალაქისაკენ, ვიყავით რა (გავხდით რა) გაბოროტებული მთელს ქვეყანაზე გულამლვრეულნი. გადავემტერეთ ქვეყანას...¹⁴

¹⁴ კორექტორული შეცდომა პუნქტუაციაში არ უნდა გვქონდეს: შემოწმდა რამდენიმე გამოცემაში.

ამ აზრის სასარგებლოდვე მეტყველებს ისევ იღიას ენიდან ასეთი წინადაღება:

ამისი შევი და ლრმა თვალები მკვიდრებოდნენ. წარბეჭედ ული და გულ და ხურული, თითქოს რაღაცას ითმენსო და თავის თავს ძღვის ატანსო, შინაგანი მღელვარება არავის ამცნოსო (ოლია).

აქ მიმღეობა (სუბიექტის განსაზღვრება) დასახელებულია მხოლოდ. ზმნა-შემასმენელი გამოტოვებულია (პრედიკაცია თითქოს თვითონ მიმღეობას უტვირთავს). ე. ი. მიმღეობა — საზღვრულდარგული განსაზღვრება — მთელი წინადაღების როლში გამოდის.

გარკვეული ანალოგი ეძებნება ამ კონსტრუქციის „ვეფხისტყაოსნის“ ენაში დადასტურებულ წინადაღების ბადალ კონსტრუქციებთან, როცა სახელური სინტაგმები კისრულობენ დაქვემდებარებულია, მთავრის ამხსნელი წინადაღების როლს. მაგალითად:

პატრონი, ჩემი გამზრდელი, ღმრთისაგან დიდი ცხვალი, მშობლური, ტკბილი, მოწყვალე, ცამოვე, მით დავიცირე ყოველი...

ხაზგასმული „ნაერთი სიტყვებისა“ გამოდის მესამე ტაქტის — მთავრის ბადალი წინადაღების — ამხსნელი, დაქვემდებარებული წინადაღების როლში¹⁵.

შეიძლება ხდება ფუნქციათა ალრევა: ზმნასთან სინტაქსურ წყვილ-ში მოხვედრილი მიმღეობა აღიქმება როგორც ვითარების გარემოება და არ იშართვის ბრუნვაში. მით უმეტეს, რომ უფრო ხშირად გვხვდება სახელობით ბრუნვაში, მოსალოდნელი მოთხოვნითის ან მიცემითის ნაცვლად, ერთპირიან ზმნებთან კონტაქტურ პოზიციაში მყოფი, სხვა წევრებით გაუვრცობელი განსაზღვრებანი, რომლებიც უფრო ახლოს არიან ფუნქციურად ვითარების გარემოებასთან, ე. წ. „პრედიკატული განსაზღვრებანი“. მაგალითად¹⁶:

— რა ცალები? — იქთხა იმან და გ'ოშტერებული დაუწყო აურება (ყაზ.) ხვარავზეს თავშაქინდებული ეძინა (გვ. 25); ფეხშიშვილი მოიარა გელათი და მოწამეთა (ლორთვ., 2,118)...

როგორი ახსნაც უნდა დაექციოს აღნიშნულ შემთხვევებს, წესით ყელგან უნდა გვქონდეს ბრუნვაში მართვა (მიმღეობისა ზმნა-შემასმენლის მიერ).

15 ივ. გიგინეიშვილი, რთული წინადაღების ერთი თავისებური სახეობა „ვეფხისტყაოსნის“ ენაში, მაცნე, № 4, 1974, გვ. 103—112; გამოკვლევები „ვეფხისტყაოსნის“ ენისა და ტექსტის კრიტიკის საკითხების შესახებ, თბ., 1975, გვ. 323—334.

16 იბ. ლ. კვაჭაძე, თანამედროვე ქართული ენის სინტაქსი, გვ. 193 (მაგალითებიც იქიდან მოგვყავს).

მიმღეობა შეწყობილია ზმნა-შემასმენელთან რიცხვში. თუ ბრუნვა მიმღეობისა უმუალოდ ზმნით უნდა იყოს გამოწვეული, რიცხვისაზღვრული სახელით გაშუალებული ჩანს. მაგალითად:

... ღვინიანი ტიკები ურემზე ეწყო, ტურებივით ყურებდა ცქანები (ვაკა).

ზმნა-შემასმენელი მხ. რიცხვშია (რადგან სუბიექტი უსულო სავნის ამსახველი სახელია). მიმღეობა კი მრავლობითშია — შეთანხმებულია მისგან დაშორებულ საზღვრულთან რიცხვში.

თუ შემასმენელი მრავლობითშია (უკვე შეთანხმებულია სუბიექტთან რიცხვში), მრავლობითშია მიმღეობაც, განურჩევლად იმისა, მისით ნაგულისხმები სუბიექტი სულიერი სავნის ამსახველია თუ უსულოსი. მაგალითად:

ლურჯი ტალღები ხმაურით აწყდებოდნენ ნაპირს და ქაფად-ჭიდეულნი ხმაურითვე ბრუნდებოდნენ უკან (ა. სულაკ.).

მრ. რიცხვში გვექნება განკერძოებული განსაზღვრება იმ შემთხვევაშიც, როცა იგი კრებითი სახელით გამოხატულ ან რაოდენობითი რიცხვითი სახელით განსაზღვრულ სუბიექტს ენაცვლება, ე. ი. აზრობრივ შეთანხმებასთან გვაქვს საქმე. მაგალითად:

... საქონელი ღალად გრძნობდა თავს: დღრე ეჭრილ ყანებში თავისუფლად სძოვდნენ და უეცრად შემატებულნი კუდაპრეკილნი ღანუ ვარდობდნენ (ნ. ლორთქ.).

რამდენჯერაც წავიდა მათი გუნდი ზესტაფონში თუ ყვარელში სათამაშოდ, იძლევნერ თავპირდასის სისტემად ბულები დაბრუნდნენ („ციხ-გარი“).

ახალგაზრდების ჯგუფი მარინეს შემოხევოდა და სახეოგზებულები, ხელების ქნევით რაღაცას ელაპარაკებოდნენ (თ. ჭილ).

ორი დედაგაცი კერის უჯდა და „ჩაი“ სადილის მზადებაში გართულნი, თითო-ოროლა სიტყვას თუ ესროდენ ერთმანეთს (ნ. ლორთქ.).

ყველა ცხენი ადგილზე დაუხვდა, თოფრებში თავჩაყოფილნი მაღიანად ახრამუნებდნენ შერიას (თ. ჭილ).

აღნიშნულ შემთხვევებში შემასმენლის რიცხვი მიმღეობით (განკერძოებული განსაზღვრებით) ჩანს გამოწვეული.

შემასმენელს რიცხვში ეწყობა ნებისმიერ პოზიციაში მყოფი, სხვა წევრებით გავრცებილი თუ გაუვრცებელი განკერძოებული განსაზღვრება (შევნიშნავთ, რომ იგი თანაბრად შეიძლება შეგვედეს როგორც -ებ-იან, ისე ნარიან მრავლობითში).

მაგალითად: ა) წინა კონტაქტურ პოზიციაშია და გაუვრცებელია:

... შიშველ-ტკელნი, მშიერ-მწყურვალნი ვეხეტებოდით სოფლის ორლობებში უპატრონოდ (ილია).

... ჩვენც კვლავ უკან ვიხევდით, გაოცებული შევყრებებით ზღვის დაბადებას (გ. შატბ.).

... ამელია თვისი ხელი შეაგება და ასე, ხელის ელჩაკიდებული წავიდნენ ევემოთ (რ. ინა.).

დაიტვირთნენ მგზავრები, შეკრეს-შემოკრეს ბარგი... და, დაზეინულები, ვიუდგნენ გზას (ა. სულაკ.).

ბ) პომდევნო კონტაქტურ პოზიციაშია და გაუვრცობელია:

მეკობარნი და ქალი ტყეს მიეფარნენ. ახლა სხვანი მოვიდენ, შეიძარა ბული, დაფაციცებული წილი (ვაჟა).

ისინი ჩუმად, უსიტყვოდ მიღიოდნენ, მოწყენილები და ჩაფიქრებულები (ა. სულაკ.).

უსიმღეროდ როგორ გასძლებდნენ. ხელიხელს გადახვევდნენ საკინძევალეო ღილაკი, და გულიდან ამომღერებდნენ (გ. ხორგა).

... და მიღიან თავჩაღუნულები, თვისინთ ამონასუნთქი როტქლის ნისლმოხვეულები. გაოფლილ ცხენებსაც ოფლის ოშეივარი ასდით (გ. ჭელი).

გ) წინა კონტაქტურ პოზიციაშია, თვითონ გავრცობილია:

ბილიყი თავისთვალ მიგვასრიალებდა, დიდი სიმარჯვე და ოსტატობა არ გვშირდებოდა. ერთ რიგად გაბარტრულები მივსრიალებდით თოვლით დაბურულ ფიჭვის ტყეში (ა. სულაკ.).

... გვედით ვრცელ, სწორ, თეთრ რიყეზე და, მზისაგან თვალებმოჭრილი თუ ალმურდამდგარნი, უდაბური სივრცით შემკრთალნი, შევჩერდით (რ. ინან).

დ) წინა დისტანციურ პოზიციაშია, თვითონ გაუვრცობელია.

ზამთრობით ძალა ჰეგალობენ ჩიტები: მწუხარე კილოზე უივიან და შეწუხები აქეთ-იქით აწყდებიან (ვაჟა).

... მტრედები დაღლილები ჩანდნენ, ძლიეს სუნთქავდნენ, დაფენთებულები აქეთ-იქით აცეცებდნენ თვალებს (ა. სულაკ.).

მურინავს ქუჩის ძალლები აედევნენ, შემოეხვივნენ და გაწუწულები ნელი ნაბიჯით გაჰყვნენ (თ. ჭილი).

ე) წინა დისტანციურ პოზიციაშია, თვითონაც გავრცობილია:

კალმახები შურდულივით მიმქროდნენ აღმა და, ერთმანეთის სიახლოეთ გამხნევებულნი, უკანონუხედავად ცდილობდნენ სამშვირიბოს გასვლას (გ. შატბ.).

იყერის ქვეყანაში ქურდულად შემოპარულნი, მწარე ფიქრებს მისცემთ ნენ (თ. ჭილი).

დედას შვილები ირგვლივ შემოსხლომოდნენ და დიდივით დამწუხრებულები, ხმას არ იღებდნენ (თ. ჭილი).

ვ) სულ ბოლო ადგილი უჭირავს წინადადებაში:

მათი შთამომავალი იყვნენ, ჭიათურიდან რომ პირველ ქარავნად წამოვიდენ შავი ქვით დატვირთულნი (ნ. ლორთქ).

დაპყრილობის ჯოხებს, წამოუსხმოთ განვითარებული, დაძონილი ფარავები, ეფუ-
ცხებიან მზეს და მასლათობენ, თავს ირთობენ ხანგრძლივი წევ-
მით გუნებაშებეზე ჩრდილები (რ. ინა.6).

ბრძებმა თავ-თავიანთ სახლებისკენ მოკურცხლეს. დასტენენ უკვე ჩანე-
ლებულ აივნებზე — მობუზულები, ყურებზე პალტოს სახელო-
წამოწეულები (რ. ინა.6).

მიმღეობისა და შემასმენლის რიცხვში შეუთანხმებლობის მხო-
ლოდ რამდენიმე შემთხვევა გვაქვს დადასტურებული. თითქმის ყველა
შემთხვევაში მიმღეობა მყარ სინტაქსურ წყვილს ქმნის ზმნასთან:
თვითონ გაუკრცობელია, ზმნა გარდაუვალია, ერთპირიანი, თანაც —
ძირითადად გარკვეული სემანტიკისა (კერძოდ, მზერა-თვალთვალისა).
საზღვრულიც დაცულია. ე. ი. ეს არის ისევ ის შესიტყვებანი, რომ-
ლებსაც „პრედიკატულ განსაზღვრებას“ უწოდებენ. მაგალითად:

... ეზოში მოფუსფუსე ნაცარა ქათმები ცალი თვალით, შეშინებული იმ-
ზირგბოდნენ აიგნისაკენ (გ. შატბ.).

... საიდანღაც თითქოს სხვებიც უთვალთვალებდნენ, სუნთქვაშეკრული
უთვალთვალებდნენ ჭაბუქისა და ლოდის ბრძოლას (გ. შატბ.).

ვფიქრობთ, მიმღეობა ერთი წევრით მაინც რომ ყოფილიყო გავრ-
ცობილი, მიმღეობა და შემასმენელი შეთანხმებულები იქნებოდნენ
რიცხვში. გვექნებოდა, დავუშვათ, ასე:

... საცორებისაგან (ან — მოსალოდნელი უბედურებისაგან) სუნ-
თქვაშეკრულები უთვალთვალებდნენ ჭაბუქისა და ლოდის ბრძოლას...

... ვინ ცის, რა სისულელებით არა აქვს თავი გამოტენილი და ცვენც თხები-
ვით პირ დაბჩენილი შესტერებისა რო ხახში (ო. იოხ.).

აწ გზა მოფენილა ჭყებით,

წლებით მოცელილი ვსჭანებით (ე. ლეპან.).

მოსალოდნელი იყო: წლებით მოცელილი ვჰქნებით.

მოსალოდნელი იყო, ასეთივე მდგომარეობა გვქონდა დგომისა
და მოძრაობის სემანტიკის ზმნებთან. მაგრამ გვაქვს:

მეწიაქვილე შიშით გასცეროდა მტკვრს — ხან აღმა, ხან დაღმა. წისქეილები
ხმაგაცხენდილნი იდგნენ (ა. სულაკ.).

ისინი ცას მიშრერებულნი იდგნენ (ა. სულაკ.).

ერთმანეთის გვერდით გვაქვს:

ძალის ღრენამ გამოარევა ბიჭები. შემკრთალნი უცებ მობრუნ-
დნენ... შეშინებული ერთმანეთს მიეკრნენ და ცივად გაუშვეს ტა-
ნისამოსს ხელი (ა. სულაკ.).

მასალის სიმცირის გამო კატეგორიული დასკვნის გამოტანა ჭირს.
მაგრამ შეიძლება ვივარულოთ: მიმღეობის შემასმენელთან რიცხვში

შეუთანხმებლობას გარკვეულ შემთხვევებში იწვევს შედგენილ შემასმენელთან ანალოგია (ცნობილია, რომ, როცა შედგენილი შემასმენლის სახელადი ნაწილი მიმღებითაა გადმოცემული, იგი ხშირად არ უთანხმდება რიცხვში სუბიექტს). შდრ.: შეზინებული იშვირებოდნენ და შეზინებული იყვნენ.

მიმღეობა — განკერძოებული განსაზღვრება — შეწყობილი უნდა იყოს შემასმენელთან რიცხვში: იგია ფაქტიურად წამყვანი წევრი (შემასმენლისათვის), მისი რიცხვიც და შემასმენლის რიცხვიც საზღვრული სახელით ჩანს გამოწვეული. ამას ადასტურებს ზემოთ განხილული მაგალითები.

მაშ, ჩვენთვის საინტერესო წევრი გარკვეული სემანტიკური ფუნქციისა და სინტაქსური როლის მქონეა. ეს არის საზღვრულდაკარგული, საზღვრულისაგან განცალკევებული, შემასმენელთან დაწყვილებული განკერძოებული განსაზღვრება, რომელიც აბსოლუტივის შინაარსს გადმოგცემს. რომ არ მოხდეს ფუნქციების აღრევა და ეს წევრი არ გაუტოლდეს სხვა წევრებს, ვთქვათ, ვითარების გარემოებას, იგი მძიმეებით უნდა გამოიყოს წინადაღების სხვა წევრებისაგან. ზემოთ მოყვანილი მაგალითებიც გვიჩვენებენ, რომ ზოგვრეტორი და იმავე მწერლის ენაშიც ეს მიმღები კონსტრუქციები ხან გაებულია განკერძოებულ განსაზღვრებად, ხან — არა¹⁷.

კიდევ მოვიყვანთ საილუსტრაციოდ რამდენიმე მაგალითს, პუნქტუაციურად გამოყოფილი განკერძოებული განსაზღვრება რომ უნდა გვქონდეს და არა გვაქვს:

17 ჩამოთვლის ჩა განსაზღვრების განკერძოების ძირითად შემთხვევებს, ჩ. შამელაშვილი ოლინიშნავს: „თუ საზღვრულს მოსდევს გაუკრცობელი ატრიბუტული მსაზღვრელი, წესით იგი არაა განკერძოებული: ნელად მოღელავს მოღუდუნე მტკვარი ან კარა“; მაგრამ როგორც პოეზიაში, ისე პროზაში სისტემატურად გვხვდება ასეთ შემთხვევაში განკერძოების ფაქტები. მაგალითები: მიყვარს თვალები, მიბნელი და ები, ეჭხისა ცეცხლით დაჭანცულები. ცხვარი, დაფანტული, ტყეში შესულიყო... ანალოგიური მდგომარეობაა მაშინ, როცა განსაზღვრება კომპოზიტია და საზღვრულის შემდეგაა: ანუკამ, ჯოხდაბჯენილმა, შევდრის პატრონიკით საცოდავად გაქვეცვა... ლიზა, დაღლილ-დაჭანცული, გაუხდელად ამოუჯდა გვერდში ქეთვევანს...“ და ღასკვნის: „ასეთ შემთხვევაში განკერძოება მწერალზეა დამოკიდებული, ხავალდებულო არაა იგა“ (ხაზგასმა ჩვენია, ნ. ც.) იხ. ჩ. შამელაშვილი, დასახ. ნაშრ., გვ. 96. მკვლევარს ვერ დავეთანხმებით. ჯერ ერთი, ერთ სიბრტყეზე ვერ განვიხილავთ ყველა მოყვანილ მაგალითს. სხვადასხვაგარად შეფასდება სახელთან და ზმინსთან წყვილში მყოფი ზედსართავი სახელება და მიმღებები... მეორეც, დასაღვენია (და არა მწერლის ნებასურვილზე მისაგდები), ჩა შემთხვევაშია აუცილებელი განსაზღვრების განკერძოება...

... ესა სოქვა და კმაყოფილი თავისი უბრყვილო ბეჭისა გა-
დატრიალდა ერთის გვერდიდამ მეორეზედ ღვთისა და კაცის მადლიერი თავაღო
(ილია).

შეკ ჩაწერვაზედ იყო, რომ მე დათიკო დავინახე ცხვნით მინდო-
მინდორ მომავალი (ილია).

... ამ ფიქრებით გართული გამოვრეცე შინ ჩემი საწყებელო (ვაჟა).

ელგუჯამ ეეღარ მოითმინა, გადახტა და გულში ჩაიგრა ქალი, რომელიც შე-
შინებული და აღელვებული, რაღაცა გამოუცდელის გრძნო-
ბისაგან დამონებული მეტრდს ძალხედ ეკრიდა (ალ. ყაზბეკ).

... დაბლა კი იდგა დიდი ბებერი წნორი. მის ირგვლივ ყველა ხე რაღაცას ცდა-
ლობს — ყვავის, ნაყოფს ისხამს, მრავლდება, ის კი დგას და ტოტებზე დახრილი
ფიქრობს, ფიქრობს (რ. ინან).

მძიმეებით შეიძლება არ გამოვყოთ მხოლოდ ერთპირიან ზმნებ-
თან წინა, კონტაქტურ პოზიციაში მყოფი გაუვრცობელი განსაზღვრე-
ბანი, რომებიც, როგორც ზემოთაც აღვნიშნეთ, მყარ სინტაქსურ
წყვილს ქმნიან შემასმენელთან და ალარც აღიმებიან განკერძობულ
განსაზღვრებად. ისინი სინტაქსური როლის მხრივაც განირჩევიან
ზოგჯერ: შეიძლება არ იყონ მართული ბრუნვაში შემასმენლის მიერ
და არ შეუთანხმდნენ რიცხვში შემასმენლს (იხ. ზემოთ მოყვანილი
მაგალითები). ფუნქციით კი ისინიც აბსოლუტივს უტოლდებიან.

შეგავსება ამ ორი სინტაქსური ერთეულისა და განსხვავება მათ
შორის კარგად იჩენს თავს ისეთ წინადადებებში, სადაც ისინი ერთმა-
ნეთის გვერდით გვხვდება. მაგალითად:

ყველასაგან მოძულებული და ყველასაგან შეჩვენებული
დღესაც დაღონებული იწვა უდაბურს ტყეში (ვაჟა).

ორი, აბსოლუტივის ფუნქციის ქვენე, განსაზღვრება გვაქვს, მაგ-
რამ პირველი გავრცობილია, ამდენად — უფრო დამოუკიდებელი და
უნდა გამოიყოს მძიმით!

წითელქრამიტიანი სახლები თითქოს ტრიფოლიატების ცოცხალ ლობებს შეეჩე-
რებინა და გარინდებულები იდგნენ ახლა ეპთალიარებსა და
აღვებული ჩაფლნი (თ. ჭილ.).

ამ წინადადებაშიც ორი განსაზღვრება გვაქვს შემასმენელთან. მძიმით
უნდა გამოიყოს მომდევნო (წინადადების — ბოლო) პოზიცია-
ში მყოფი გავრცობილი განსაზღვრება.

თითქოს იცვლება სურათი: განსაზღვრება ინტონაციურად, მეტი
აზრობრივი დატვირთვის გამო, მოითხოვს მძიმეებით გამოყოფას შემ-
დეგ შემთხვევებში:

ა) როცა იგი კომპოზიტითაა გამოხატული. მაგალითად:

... მანქანა გაჩერდა. მძღოლი წინმიშტერებული, იცდიდა (რ. ინან).

... შარტენა ხელში ისევ ბოლწადგამოქრული წავიდა შინისკენ (ჩ. ინან.).

... „ვეფხვი, ვეფხვი“ — ყვიროდა აფრასიონი და თვალებგაბრწყინებული ილიმებოდა (თ. ჭილ).

ჩემი ოცნება უკვე გაისრისა და მტვრად ქვეული, გაქრა (თ. ჭილ).

ბ) როცა ერთ შემასმენელთან კონტაქტზე პოზიციაშია ორი ან ორზე მეტი განსაზღვრება. მაგალითად:

„მწყერი კი მობუზული, თავბრუდასხმული იჯდა, ჯერ გონის ერმოსულიყო (ვაჟა).

... მთელ დღეს ფეხშე ნადგომი, ერთიანად მოუშევებოდა და გაჩუმებული და მხრებიამოცრილი ისვენებდა (თ. ჭილ).

... კივილი ხან შორიდან ისმოდა, ხან — ახლოდან. ხან — ბაჟურიანის მხრიდან, ხან — ლიბანისა. შემკრთალი და დაბნეული მივქროდი (ა. სულაკ).

გაბოროტებული, გულდამწვარი, გულჩათური მოვაჟებ ცეკვისა და დავეჭვი იმ მთიღამ უგზო-უკვლილ (ილია).

გზაში შეპხვდათ დილი, გრძელი, სპერაჟ თოვლილი შენობა, საიდანაც შშევნიერად ჩაცმული დედა ობლისა გამოჩნდა და თმაგაწევწლი, ხელებაშლი, გააფრინდა (ვაჟა).

გ) თუ წინადადებას გავაერცობთ: შემასმენლით ჩაკეტილ შესიტყვებას გავხსნით და გავზრდით შემასმენლის ჯგუფს. მაგალითად, შევადაროთ:

უცებ შუშაბანლიდან ბურღლუნი მოისმა. ეს პლატონი იყო. გამწარებული ბურღლუნებდა და მრისხანედ იყურებოდა ოთახისაკენ.

მეორე შემთხვევაში მიმღეობა ინტონაციურად უფრო მოითხოვს გამოყოფას.

თუმცა, აღნიშნულის მტკიცება ყველა კონტრეტული მაგალითის მიმართ გაჭირდება. ინტონაცია ვერ იქნება გადამწყვეტი პარობა პუნქტუაციისათვის.

შესიტყვება: მიმღეობა (ან ზედსართავი სახელი) + გარდაუვალი ზმნა (განსაკუთრებით — მოძრაობისა და მეტყველების სემანტიკის ზმნები) არ უნდა გამოიყოს მძიმებით, რადგან იგი ქმნის მაინც დამოუკიდებელ სინტაქსურ ოდენობას, წინადადების უშუალო წევრადაა ქცეული, რომელიც სამეცნიერო ლიტერატურაში სხვადასხვაგვარადაა დაფასებული¹⁸:

18 შევნიშნავთ ოლონდ, რომ ზოგჯერ ერთ სიბრტყეზე განიხილავენ შემასმენლთან წივილში მყოფ გაერცობილ თუ გაუცრცობელ განსაზღვრებებს (ზმნა-შემასმენლის ტიპების გაუთვალისწინებლადაც) ე- ი. არ განასხვავებენ აშეარი განკერძოებულ განსაზღვრებასა და წინადადების მთნაწილე მყარ შესიტყვებას.

ივ. იმნაიშვილი მას ვითარების გარემოებად მიიჩნევს¹⁹. ალ. ღლონტი — შედგენილი შემასმენლის სახელად ნაწილად²⁰. ლ. კვაჭაძე „პრედიკატულ განსაზღვრებას“ უწოდებს²¹. ნ. ბასილაია თვლის, რომ ამ წევრის ფუნქცია კითხვის მიხედვით განსაზღვრება: იგი ხან „პრედიკატული განსაზღვრებაა“, ხან — ვითარების გარემოება²².

ერთ საკითხში ყველა მკვლევარი თანხმდება: ეს წევრი წარმოშობით განსაზღვრებაა. ა. დავითიანი თვლის, რომ „... იგი მხოლოდ და მხოლოდ ჩვეულებრივი ატრიბუტული მსაზღვრელის სემანტიკურ-სტრუქტურ ვარიანტად შეიძლება ჩაითვალოს²³. ლ. კვაჭაძემ დასაბუთა ამ წევრის განსხვავება შედგენილი შემასმენლის სახელადი ნაწილისა-განაც და ვითარების გარემოებისაგანაც; უჩვენა, რომ მას ორმაგი სინტაქსური ბუნება აქვს. „იგი მეორეხარისხოვანი წევრია, რომელიც შემასმენლის ჯგუფში შედის, მაგრამ ამასთანავე დამოკიდებულია ქვემდებარესა თუ დამატება-ობიექტზე და საგანს (ქვემდებარეს ან დამატება-ობიექტს) ახასიათებს ანუ განსაზღვრავს ზმნით გამოხატული მოქმედების შესრულების მომენტან მიმართებით²⁴. ზმნით გამოხატული მოქმედების შესრულების მომენტში რომ ახასიათებს საგანს, ეს არის ამოსავალი რ. ენუქიშვილისათვის, რომელმაც ამ წევრს „მომენტობრივი მახასიათებელი“ უწოდა²⁵. როგორც რ. ენუქიშვილმა დაასაბუთა, იგი ძველ ქართულ ენაშივე „რეალურად არსებული სინტაქსური ერთეულია“. ძველი ქართული ენის ძეგლებზე დაკაირვებაში თქმევინა მკვლევარს: „მისი ჩამოყალიბება ჩვენთვის ძეგლებით ცნობილ პერიოდზე აღრე უნდა მომხდარიყო“²⁶.

ჩვენ ვთვლით, რომ ეს წევრი არ ჩამოყალიბებულა სხვა რომელიმე წევრისაგან. ეს არის ძველ ქართულ ენაშივე განკერძოებული²⁷

19 ივ. იმნაიშვილი, შედგენილი შემასმენელი ძვ. ქართულში, პეტერბურგის სახ. პედ. ინსტ. ჟრ., ტ. V, გვ. 211—212; შილივე, სახელთა ბრუნება და ბრუნვათა ფუნქციები ძვ. ქართულში, თბ., 1957, გვ. 675—679.

20 ალ. ღლონტი, ატრიბუტივიანი შემასმენელი ქართულში, ცხინვალის პედ. ინსტ. შრომები, II, 1955, გვ. 254—256.

21 ლ. კვაჭაძე, თანამედროვე ქართული ენის სინტაქსი, გვ. 185—194.

22 ნ. ბასილია, პრედიკატული განსაზღვრების შესახებ ახ. ქართულში, ა. გ. გორგის სახელმწის სოხუმის სახელმწ. პედაგ. ინსტიტუტის შრომები, XVIII—XIX, 1968, გვ. 260.

23 ა. დავითიანი, ქართული ენის სინტაქსი, თბ., 1973, გვ. 249.

24 ლ. კვაჭაძე, იქვე, გვ. 188 და 191—192.

25 რ. ენუქიშვილი, პრედიკატული განსაზღვრების საკითხი ძვ. ქართულში, ძვ. ქართ. ენის კათედრის შრომები, 20, თბ., 1977, გვ. 161—162.

26 რ. ენუქაშვილი, იქვე გვ. 161.

27 თუ განკერძოებულ წევრებს მხოლოდ პუნქტუაციურად გამოყოფილ წევრებს უწოდებთ, ამ წევრს შეიძლება უწოდოთ განცალკევებული...

განსაზღვრება აბსოლუტივის ფუნქციით. მხოლოდ პოზიციამ გარკვეული იგებულებისა და სემანტიკის ზმნებთან განსაზღვრა შემასმენლისა და მიმღეობის ჭიდრო სინტაქსური წყვილისა და, ამდენად, დამოუკიდებელი სინტაქსური ოდენობის შექმნა...

ამგვარად, განხილული წევრი მორთოლოგიურ-სინტაქსურად არის განკერძოებული განსაზღვრება, ხოლო სემანტიკური ოლის მიხედვით — ამსოლუტივი. ვიმეორებთ: იგი უნდა გამოიყოს მძიმეებით წინადადების სხვა წევრებისაგან (გარდა აღნიშნული გამოიაკლისისა); იმართოს ბრუნვაში შემასმენლის მიერ და რიცხვში შემასმენელს შეეწყოს.